

PODZIWOWANIE (9) *sb n*

Oba o oraz a jasne; końcowe e z tekstu oznaczającego -é niekonsekwentnie.

sg G podziwowania (1). ◇ D podziwowaniu (1). ◇ A podziwowani(e) (1). ◇ I podziwowani(e)m (5). ◇ L podziwowaniu (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Podziw, zdziwienie; admiratio Modrz (6) :*

W połączeniach z określeniem intensywności [w tym: wielkie (4), jakie, niejaki] (6): Y będą powiedzieć y ynem národom/ zwielkiem podziwówániem táką spráwę bożą RejPs 93, 45, 65v, 202v; RejPos 28v; ModrzBaz 46v.

Zwrot: »być w podziwowaniu« (1): iż tem mnieýfze w Rzeczypospolitey ná cnotę/ y ná dobre ludzi baczenie bywa/ czém w więtfzem iest podziwówániu zacność rodzáiu y bogáctwá [quomaior est admiratio generis ac divitiarum]. ModrzBaz 46v.

Wyrażenie: »godny podziwowania« (1): BOże wfsechmogący nálz rozmáyte dobrotliwóci twoie á godne wielkiego podziwówánia RejPs 65v; [BusLic 15].

Wyrażenie przyimkowe: »z podziwowaniem« = wywołując podziw (5): Y ziákiem podziwówániem káždego pokolenia náfwiećie/ fą náftroione rozmáyte dobrodzieýftwá á dziwne bogáctwá od ćiebie RejPs 45, 39, 93, 202v; Iákoż y kážda wiárá człowiecza/ á zwłászczá pociefzliwa/ póspolicie bywa z nieiákim podziwówániem á z vrádowniém fercá człowieczego. RejPos 28v.

2. *Przedmiot, przyczyna podziwu (2) : ktore [przybytki Boże] fnadz fą zofobliwem podziwówániem fpráwione. RejPs 39; Virtus habet admirationem, Cnotá ma w fobie podziwówánie. Mqcz 151b.*

3. *Wzięcie pod rozwagę [czemu] (1) : Abowiem tym z więtfzą chucią pokwápic lie mamy bieżeć ku podziwówániu fpráwam Bożym/ niż nálzym. RejRozpr b4v.*

Synonimy: 1. zdumienie, zumienie.

Cf [PODZIWOWAĆ], PODZIWOWAĆ SIĘ

KW, MM